

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/27/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116010696
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7116010696.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Ing. Milana Husťáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. októbra 2021, v trestnej veci proti V. C., obžalovaného pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm. a), ods.2 písm. d) Tr.zák., účinného v čase spáchania skutku, s použitím ustanovenia § 138 písm. b) Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 23.10.2020 sp.zn. 4T/26/2016 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. e), ods.3 Tr.por. zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. obžalovanému V. C., G.. XX.X.XXXX Z. A. A., trvale bytom C., L. XX podľa § 208 ods.2 Tr.zák. účinného do 31.12.2015, § 42 ods.1 Tr.zák., § 38 ods.4 Tr.zák., § 37 písm. h) Tr.zák. a neprihliadnutím na priťažujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 37 písm. m) Tr.zák. neexistenciu žiadnej poľahčujúcej okolnosti v zmysle ustanovenia § 36 Tr.zák. a § 39 ods.1 Tr.zák. ukladá súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 54 (päťdesiatštyri) mesiacov.

Podľa § 48 ods.2 písm.a) Tr.zák. pre výkon trestu odňatia slobody ho zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods.2 Tr.zák. zrušuje výrok o treste uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 20.6.2019 sp.zn. 2T/23/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitre zo dňa 27.11.2019 sp.zn. 2To/84/2019, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov, ktorého výkon mu bol podľa § 51 ods.1 Tr.zák., § 49 ods.1 Tr.zák. a § 51 ods.2 Tr.zák. podmenečne odložený s uložením probačného dohľadu na skúšobnú dobu 2 (dvoch) rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Inak napadnutý rozsudok ostáva nezmenený.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 23.10.2020 sp.zn. 4T/26/2016 bol obžalovaný V. C. uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm. a), ods.2 písm. d) Tr.zák. účinného v čase spáchania skutku, účinného do 31.12.2015, s použitím ustanovenia § 138 písm. b) Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

v C. od presne nezisteného času od júna 2013 do 17.06.2015 v mieste svojho trvalého bydliska v byte na F.. L. Č.. XX a na iných rôznych miestach v C., ako nevlastný otec po vplyvom alkoholu opakovane spôsobil maloletému P. E., G.. XX.XX.XXXX, s ktorým žil v spoločnej domácnosti s jeho biologickou

matkou a sestrou fyzické a psychické utrpenie tým, že maloletému vulgárne nadával, zastrašoval ho, že ho pošle do detského domova, kričal, budil ho, bil ho po hlave a tvári, fackoval ho v neskorých nočných hodinách, kedy najmenej v troch prípadoch mu bitím spôsobil poranenia na tvári a modriny a to v presne nezistenom čase:

-v mesiaci jún 2013 škrabanec na ľavom líci a modrinu

-v mesiaci január 2014 „dal mu príučku“, pretože neuspel na súťaži v karate

-v mesiaci jún 2015, kedy maloletý dňa 15.06.2015 prišiel do školy a viditeľným poranením v tvárovej oblasti na ľavým obočím a ako príčinu uviedol, že ho opitý otčím udrel v noci, pretože nemal v skrini poriadok,

čím takto svojim fatálnym ohrozujúcim správaním spôsobil maloletému P. E.. okrem fyzického utrpenia tiež psychické utrpenie s následkami vzniku syndrómu týraného dieťaťa a tzv. Štokholmský syndróm, symptómy PTSD (posttraumatickej stresovej poruchy) a intenzívneho dlhodobého stresu, syndróm GAS, hlavne z psychického aj brachiálneho, fyzického ohrozovania jeho osoby otčímom V. C. a potvrdený syndróm týranej osoby tak, ako sú tieto definované v medzinárodných, právnych a politických dokumentoch.

Za to bol obžalovanému V. C. podľa § 208 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., účinného v čase spáchania skutku s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. h/ Tr. zák. a neprihliadnutia na priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Tr.zák. a nezistenia existencie žiadnej poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere deviatich rokov a ôsmich mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm.a/ Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd u obžalovaného zrušil výrok o treste vo výmere troch rokov, ktorého výkon bol podmienene odložený so skúšobnou dobou dvoch rokov s probačným dohľadom, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T 23/10 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To 84/2019 zo dňa 27.11.2019 s právoplatnosťou toho istého dňa, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozsudku podal prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie obžalovaný V. C.. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že odvolanie podáva proti výroku o vine a proti výroku o uloženom treste, nakoľko napadnutý rozsudok považuje vo všetkých jeho výrokoch za nezákonný. Úvodom poznamenal, že trestné konanie trvá neskutočne dlho, a to od 19. 06. 2015, teda viac ako šesť rokov, z toho bol necelé štyri mesiace vo väzbe.

Prvostupňový súd dňa 23.10.2020 vo veci rozhodol odsudzujúcim rozsudkom, pričom upravil skutkovú vetu tak, že časové obdobie ohraničil od mesiaca jún 2013 do 17.06.2015, na rozdiel od obžaloby, kde sa časové obdobie začínalo od roku 2010.

Po podaní obžaloby jeho trestná vec bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie do senátu JUDr. Ladislava Bujňáka, pričom dokazovanie bolo ukončené na hlavnom pojednávaní dňa 29. 06. 2017, kedy zazneli záverečné reči všetkých strán trestného konania. Po tichej porade senátu bez prerušenia hlavného pojednávania bolo toto hlavné pojednávanie odročené na deň 12.10.2017 z dôvodu doplnenia dokazovania, a to objasnenia okolností ohľadne stavu konania v trestnej veci na Okresnom súde v Topoľčanoch sp. zn. 2 T 23/2010, ako aj zabezpečenia aktualizovaného registra trestov. Po opakovaných odročeníach hlavných pojednávanií z dôvodu neprávoplatného ukončenia trestného konania vedeného proti obžalovanému na OS Topoľčany bolo dňa 10. 10. 2019 pojednávanie odročené na neurčito.

V konečnom dôsledku z dôvodu ukončenia výkonu funkcie sudcu JUDr. Ladislava Bujňáka bola vec začiatkom roka 2020 pridelená na ďalšie konanie a rozhodnutie do senátu JUDr. Martina Baločka. Z dôvodu snahy o ukončenie už v tom čase zdĺhavého súdneho konania, nežiadal opakovať vykonané dôkazy a rovnako súhlasil so zmenou člena senátu v priebehu ďalšieho súdneho konania.

V ďalšom konaní pred súdom poukázal na doposiaľ nevykonané dôkazy, ktorých vykonanie bolo navrhnuté písomným podaním z 01.02.2018 a následne doplnené podaním z 21.09.2020. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.09.2020 boli odprezentované fotografie, vysvedčenia mal. P. E.. a ďalšie

obrazové dôkazy predložené súdu ešte v podaní z 01.02.2018. Z týchto dôkazov je zrejmé, v akom prostredí sa maloletý pohyboval, aké aktivity a s kým vykonával, vyzeral spokojne, šťastne a vôbec to nekorešponduje s tým, čo je prezentované ním samotným, riaditeľkou ZŠ a učiteľkami.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.10.2020 boli vypočutí svedkovia, a to vedúci krúžkov z oblasti záujmov maloletého P. E., ktorí zhodne potvrdili jeho pravidelnú účasť v mimoškolských aktivitách, pričom maloletý P. E. nejavil žiadne známky fyzického alebo psychického týrania. Napriek týmto dôkazom bolo hlavné pojednávanie odročené na deň 23. 10. 2020, kedy bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok.

Vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania pred súdom nemôže sa stotožniť s rozsudkom, ktorým bol uznaný za vinného a s dôvodmi prezentovanými v napadnutom rozsudku, pretože napadnutý rozsudok vychádza z nesprávne vyhodnoteného skutkového stavu vecí, a to jednostranne len v jeho neprospech. Navyše podľa jeho názoru prvostupňový súd nevykonal všetky dostupné dôkazy, predovšetkým dôkazy svedčiace v jeho prospech a tak nepostupoval v súlade so základnou zásadou trestného konania uvedenou v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por.

Za najpodstatnejšiu skutočnosť považuje to, že celá trestná vec sa začala na základe spísaného úradného záznamu z rozhovoru na J. Š. I. XX, C., s riaditeľkou školy C. V. dňa 16. 06. 2015 na hlavičkovom papieri Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny C., Oddelenie sociálnej kurately, ktorý vypracovala M. A..

V uvedenom úradnom zázname sa mimo podozrenia na týranie maloletého P. E. zo strany otčima V. C. uvádza aj podozrenie, že otčim sexuálne zneužíva maloletú G. E., ako aj o to, že keď údajne nemali dosť finančných prostriedkov, ponúkal matku maloletého P. E. na poskytovanie erotických služieb v nejakom nočnom podniku v meste v C..

Zarážajúce na tom je, že doposiaľ sa týmito závažnými skutočnosťami nezaoberal žiadny z orgánov činných v trestnom konaní, aj keď obhajca na túto okolnosť dôrazne upozornil intervenujúceho prokurátora ešte na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. 06. 2017. Z tohto dôvodu pre posúdenie skutkového stavu vecí v prílohe predložil ako dôkaz v prílohe štyri odvolania, za tie roky zistené vzťahy pracovníčok ÚPSVR C. so znalkyňami PhDr. Evou Kitkovou a PhDr. Vierou Truskovou, PhD.

Napriek tomu na základe predmetného úradného záznamu bolo vyšetrovateľom PZ začaté trestné stíhanie a následne bol nezákonným spôsobom vykonaný výsluch maloletého P. E. za prítomnosti znalkyne PhDr. Evy Kitkovej, ktorá vo veci vypracovala aj znalecký posudok, ktorého závery namietal a stále aj namieta, z dôvodu že je nepoužiteľný v tomto trestnom konaní ako dôkaz, poukazuje však na záver znalkyne, ktorá u maloletého P. E. zistila vysoké Iži skóre.

Naproti tomu následne vykonaným znaleckým dokazovaním znalkyňou PhDr. Vierou Truskovou, PhD. bolo u maloletého P. E. zistené nízke Iži skóre, pričom táto znalkyňa hodnotila znalecký posudok PhDr. Evy Kitkovej, ktorá údajne zistila post traumatickú stresovú poruchu. Na hlavnom pojednávaní dňa 10. 04. 2018 táto znalkyňa k uvedenému na námietku obhajoby uviedla, že ona ako psychologička nie je kompetentná sa k tomu vyjadriť, pretože je to psychiatrická oblasť a odporučila pre túto oblasť pribrať znalca psychiatra, na čo prokurátor ako nositeľ dôkazného bremena nereagoval a zo strany súdu k pribratiu znalca nedošlo.

K osobe znalkyne PhDr. Viery Truskovej, PhD. poukázal na objektivizované zistenia a poznámky uvedené v prílohe šesť odvolania. K problematike znaleckého dokazovania znalcom PhDr. Ľudovítom Belešom k osobe jeho osobe ako obžalovaného a jeho manželky M. C. a jej dcéry G. E. znalkyňou PhDr. Vierou Truskovou, PhD. poukázal na prílohy päť a šesť odvolania.

Za pozoruhodnú skutočnosť považuje fakt, že biologický otec maloletého P., Z. E. už raz takúto vec, pre ktorú je teraz trestne stíhaný, a to v roku 2014 oznámil orgánom činným v trestnom konaní. Začaté trestné stíhanie vo veci týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zák. bolo ukončené zastavením trestného stíhania a ospravedlnením sa oznamovateľa, vid' prílohy trinásť a štrnásť.

Prvostupňový súd, podľa jeho názoru nedostatočne vyhodnotil vykonané dôkazy a nezohľadnil reálne skutočnosti, že maloletý P. E.. počas jeho striedavého pobytu v C.T. u matky M. C. dosahoval na základnej škole výborné výsledky, mal skoro samé jednotky, bol vyznamenaný. Navyše od pondelka do konca týždňa mal mimoškolské aktivity, a to v pondelok - hra na gitaru u M.. M. U. - roky 2013-2014 (v r. 2015 voľný pondelok z dôvodu učenia aktivít v škole), v utorok - karate roky 2012-2015 - T.. L. C., v stredu - letecko-modelársky krúžok v Centre voľného času šk. rok 2014-2015, T.. Z. R. Q. O. W., vo štvrtok - karate, piatok - karate, soboty - sporadicky súťaže karate, modelárske súťaže, výlety cez detskú organizáciu M., M.. O. G.Á. alebo program s rodinou a v nedeľu - doobeda omša v kostole roky 2012-2015, príprava na prvé sväté prijímanie a birmovku.

Ohľadne vyššie popísaných aktivít maloletého P. E.. podrobne vypovedal ako obžalovaný a rovnako tak vypovedali ako svedkyne manželka M. C. i jej dcéra G. E.. a uvedené činnosti potvrdili aj menovaní svedkovia. Ani jeden z nich neuviedol, aby postrehol na správaní sa maloletého P. E.. známky psychického týrania alebo známky po fyzickom týraní. Tréner karate i ostatné osoby potvrdili, že ak maloletý P. E.. mal nejaké poranenia na tvári alebo inej časti tela, bolo to z kontaktu na tréningu alebo súťažiach. Preto sa natiska otázka, na podklade čoho bol urobený záver, tak ako je to uvedené v skutkovej veže v napadnutom rozsudku, keď prakticky každý deň v týždni, pokiaľ bol u matky v C., chodil na rôzne krúžky, tréningy, cez víkend na výlety do prírody, návštevy kostola a náboženskú výchovu a aby si nikto na ňom nevšimol, že je to týrané dieťa ako fyzicky tak aj psychicky.

Obžalovaný V. C. v ďalšom poukázal na to, že na hlavnom pojednávaní v rámci dokazovania nebola vypočutá detská ošetrujúca lekárka maloletého P. E., M.. T. P., ktorá v prípravnom konaní uviedla, že nikdy nevidela, ani nepostrehla na ňom známky po nejakých poraneniach a ani si nevšimla, aby bol v stave psychicky týraného dieťaťa. Ide o závažný dôkaz svedčiaci v jeho prospech, ktorého nevykonaním boli porušené základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por.

V konečnom dôsledku poukázal na svedeckú výpoveď samotného maloletého P. E., ktorý bol vypočutý na hlavnom pojednávaní dňa 29. 06. 2017, t. j. dva roky po začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, kedy vo svojej výpovedi použil výrazy, ktoré predtým nikdy nepoužil, vyzerali ako naučené frázy, uvádzal nové a nové skutočnosti, ktoré predtým pred dvoma rokmi neuvádzal. Podľa jeho názoru došlo u neho k manipulácii zo strany iných osôb, najskôr biologického otca, pretože vzhľadom na jeho vtedajší vek dvanásť rokov a čas uplynulý od skutkov, považuje túto výpoveď za pochybnú a nedôveryhodnú. K uvedenému pripája prílohu osem o emocionálnej manipulácii dieťaťa.

K priebehu hlavného pojednávania vykonaného dňa 29. 06. 2017, ktoré považuje za kľúčový moment celého trestného a súdneho konania, nedá mu uviesť jednu poznámku, napadnutý rozsudok so všetkými jeho obligatónnymi časťami, výrokom o vine, treste a iné, ako aj s jeho odôvodnením má dvadsaťdva strán, pričom len zápisnica z uvedeného hlavného pojednávania má tridsaťsedem strán a v napadnutom rozsudku je z tejto výpovede maloletého P. E.. len torzo.

Obžalovaný V. C. preto svoj postoj k napadnutému rozsudku a charakteristike jeho osobnosti, ako aj manželky M. C. a jej dcéry G. E.. podrobne rozviedol v prílohe tri odvolania.

Záverom obžalovaný V. C. poukázal na dôvody napadnutého rozsudku, kde prvostupňový súd podľa jeho názoru nedôvodne použil invektívy, lebo ináč sa to ani nazvať nedá, a to voči osobe M. C. a jej dcére G. E.. na strane dvadsať napadnutého rozsudku, ktoré vyvracajú čestné prehlásenia pripojené ako príloha jedenásť a dvanásť podaného odvolania.

S poukazom na uvedené skutočnosti, skutkové a právne úvahy preto obžalovaný V. C. vyslovil názor, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu bol vydaný na základe nesprávneho vyhodnotenia zisteného skutkového a právneho stavu veci a z uvedených dôvodov preto navrhol odvolaciemu súdu, aby po prehodnotení výsledkov dokazovania a zvážení všetkých okolností prípadu, napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, resp. pred odvolacím súdom svoj návrh rozšíril, aby ho odvolací súd spod obžaloby prokurátora oslobodil.

K odvolaniu obžalovaného V. C. sa písomne vyjadril okresný prokurátor, ktorý uviedol, že podľa jeho názoru argumenty uvádzané v odvolaní obžalovaného nie sú takého charakteru, aby odôvodňovali iné

rozhodnutie in meritum, preto rozsudok súdu prvého stupňa považuje vo všetkých jeho výrokoch za zákonný a správny a preto navrhol, aby odvolací súd zamietol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

Na podklade odvolania obžalovaného krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil že odvolanie obžalovaného V. C. je len čiastočne dôvodné, a to vo výroku o uloženom treste.

Preskúmaním napadnutého rozsudku a konania mu predchádzajúceho odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa kontradiktórnym spôsobom konania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre zákonné rozhodnutie vo veci samej. Odvolací súd v žiadnom prípade sa nemôže stotožniť s argumentáciou obžalovaného V. C., aby súd prvého stupňa vykonané dôkazy vyhodnotil jednostranne, a to v jeho neprospech, resp. aby neboli vykonané všetky dôkazy majúce na jeho trestnú vec dopad.

Odvolací súd práve naopak zistil, že okresný súd postupoval v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste obžalovaného V. C.. Vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správnym skutkovým a právnym záverom. ohľadne viny obžalovaného V. C.. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje s odôvodením napadnutého rozsudku, v ktorom súd sa náležite vysporiadal aj s obhajobou obžalovaného V. C., tak ako ju prezentoval v priebehu hlavných pojednávaní. Pokiaľ obžalovaný V. C. v dôvodoch odvolania poukazuje na výpoveď maloletého P. E.. z hlavného pojednávania, odvolací súd považuje za nutné zdôrazniť, že v dejovej línii tento svedok vypovedal v podstate zhodne, ako tomu bolo aj v štádiu prípravného konania. Preto nemal odvolací súd dôvod výpoveď tohto svedka spochybňovať tak, ako sa o to snaží v odvolaní obžalovaný V. C.. Navyše je potrebné uviesť, že súd v odôvodnení rozsudku nepreberá otrocky jednotlivé výpovede svedkov, resp. obsah vykonaných dôkazov, ale len výstižným spôsobom poukazuje na jednotlivé dôkazy a zároveň uvádza svoje vnútorné úvahy, ktorými sa riadil pri hodnotení dôkaznej situácie. V tomto smer v žiadnom prípade nie je možné okresnému súdu vyčítať, aby sa vyššie uvádzaným spôsobom neriadil.

Rovnako neobstojí ani námietka obžalovaného V. C., že okresný súd pochybil, pokiaľ nevykonal osobný výsluch detskej ošetrujúcej lekárky maloletého P. E., M. T. P., ktorá v prípravnom konaní uvádzala, že nikdy nevidela, ani nepostrehla na maloletom známky po nejakých poraneniach a ani si nevšimla, aby bol v stave psychicky týraného dieťaťa. Odvolací súd zhodne ako okresný súd nepovažoval za potrebné vytrhávať z pracovného procesu túto svedkyňu, nakoľko jej výpoveď z prípravného konania skutočne svedčí v prospech obžalovaného V. C. a tento dôkaz bol pri hodnotení dôkaznej situácie okresným súdom jednotlivo ako aj v súhrne s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi zákonným spôsobom vyhodnotený. V tomto smere aj odvolací súd, vzhľadom na ďalšie vo veci vykonané dôkazy považuje za nutné zdôrazniť, že M. T. P. vypovedala len o tom, čo skutočne vnímala svojimi zmyslami pri návštevách tohto pacienta v jej ambulancii. Táto svedkyňa logicky nemohla vypovedať o skutočnostiach, ktoré sa odohrávali v domácnosti obžalovaného V. C. vo vzťahu k maloletemu P. E., tak ako je to uvedené vo výroku napadnutého rozsudku.

Odvolací súd k argumentom uvádzaným v dôvodoch odvolania obžalovaného V. C. považuje ďalej za potrebné uviesť, že na dôkaznej situácii, tak ako bola zákonným spôsobom vykonaná na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom, nemohli nič zmeniť ani čestné prehlásenia svedkýň M. C. C. Q. G. E., ktorých výpovede okresný súd v súhrne s ostatnými dôkazmi vyhodnotil ako dôkazy svedčiace v prospech obžalovaného V. C..

Nepochybil okresný súd pokiaľ pri hodnotení dôkaznej situácie neuveril obhajobe obžalovaného V. C., ako aj výpovediam svedkýň M. C. Q. G. E., ktorých výpovede v kontexte s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi vyhodnotil ako nehodnoverné a poukázal na dôkazy, na podklade ktorých ani odvolací súd nemal dôvod pochybovať o skutkových záveroch súdu prvého stupňa.

Z výsledkov vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že obžalovaný V. C. prísnu výchovou vo vzťahu k maloletému P. E.. dokázal mu doslova vyplniť každú voľnú minútu jeho voľného času, o čom svedčia aktivity maloletého, na ktoré v podstate poukázal aj v dôvodoch odvolania.

Predmetom protiprávneho konania obžalovaného V. C. nebolo jeho správanie sa k maloletému P. E., keď ako sám uvádzal na svoju obhajobu, že ako nevlastný otec sa snažil z neho vychovať poriadneho človeka, ale to, že ako nevlastný otec pod vplyvom alkoholu opakovane spôsobil maloletému P. E. fyzické a psychické utrpenie, a to tým že maloletému vulgárne nadával, zastrašoval ho, že ho pošle do detského domova, bezdôvodne kričal na neho, v noci ho budil, bil ho po hlave a tvári, fackoval ho v neskorých nočných hodinách a najmenej v troch prípadoch mu bitím spôsobil poranenia na tvári a modriny, a to v mesiaci jún 2013 škrabanec na ľavom líci a modrinu, v mesiaci január 2014 „dal mu príučku“, pretože neuspel na súťaži v karate a v mesiaci jún 2015 ho fyzicky napadol, kedy maloletý dňa 15.06.2015 prišiel do školy a viditeľným poranením v tvárovej oblasti nad ľavým obočím, pretože nemal v skrini poriadok.

Trestná činnosť obžalovaného V. C. bola bez akýchkoľvek pochybností preukázaná predovšetkým samotným maloletým P. E., ktorý opakovane vo svojich výpovediach potvrdil príkorie, ktoré mu spôsobil obžalovaný V. C.. Odvolací súd len z dôvodu zvýraznenia, že výpoveď tohto svedka bola použiteľná v trestnom konaní a bolo ju možné vyhodnotiť ako hodnovernú, rovnako ako súd prvého stupňa poukazuje, že k hodnovernosti výpovede tohto svedka sa vyjadrila znalkyňa PhDr. Viera Trusková PhD., ktorá uviedla, že osobnosť maloletého je vyvážená, neurostabilná štruktúra je bez tendencie k sociálnej žiadúcnosti, bez tendencie javiť sa v lepšom svetle s nízkym Iží skóre, je schopný objektívne a pravdivo popísať okolností, resp. udalosť, ktorá je predmetom trestného konania, nemá tendenciu túto okolnosť, resp. udalosť skresľovať a nemá príklon k subjektívnemu podávaniu informácií a posudzovaniu situácie.

Rovnaký záver ohľadne osobnosti maloletého P. E. vyplýva aj zo záverov znaleckého posudku znalkyne PhDr. Evy Kitkovej, zo záverov ktorého je zistiteľné, že u maloletého P. E. bola diagnostikovaná úroveň intelektových, rozumových a pamäťových schopností ako nadpriemerná vo všetkých diagnostikovaných oblastiach. Maloletý P. E. matku vníma ako nedostatočne chrániacu dieťa pred útokmi agresora, teda zo strany obžalovaného V. C.. Opakovane sa presvedčil, že mu nepomohla, keď bol ohrozovaný, atakovaný očíom V. C.. Rovnaké schémy správania sú pre neho aktuálne aj od ďalšej blízkej osoby - sestry, ktorá mu rovnako ako matka nikdy nepomohla a nechránila ho pred agresorom. Čo sa týka Iží skóre, je vysoké ale ide o tzv. bezpečnostné klamstvo. Veľmi intenzívne súbežne s odpoveďami vníma svoje spomienky, predstavy reálneho ubližovania jeho osobe a tento strach je do takej miery silnou motiváciou, že posilňuje u maloletého sklon ku skresľovaniu, klamaniu a zatajovaniu reálne prežitých situácií. Následne však tieto ataky proti jeho osobe veľmi autenticky a názorne popisuje a ukazuje. Cieľenou diagnostikou boli u maloletého P. E. v osobnostných prejavoch a testovej projekcii zaznamenávané symptómy PTSD (post traumatickej stresovej poruchy) a intenzívneho dlhodobého stresu, syndróm GAS, hlavne z psychického aj brachiálneho, fyzického ohrozovania jeho osoby očíom V. C. a potvrdený syndróm týranej osoby tak, ako sú tieto definované v medzinárodných právnych a politických dokumentoch.

Odborné závery znalcov z odboru zdravotníctva, odvetvia psychológia, ako sú vyššie uvádzané, potvrdili aj učiteľky a riaditeľka školy, ktorú v žalovanom období navštevoval maloletý P. E., ako aj výpoveď O. C. B. - psychologičky v krízovom centre V., kde bol maloletý P. E. umiestnený, tak ako na ich výpovede podrobne poukázal okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku. Rovnako sa odvolací súd stotožnil aj s hodnotením ďalších dôkazov súdom prvého stupňa, tak ako sú uvedené v napadnutom rozsudku, predovšetkým pokiaľ sa týka výpovede svedkyne N. P. Q. M. W. A. pracovníčok na oddelení sociálnoprávnej ochrany Úradu práce sociálnych vecí a rodiny C..

Osobnosť obžalovaného V. C. bola rovnako predmetom skúmania znalcami z odboru zdravotníctva psychológie a psychiatrie. Zo záverov znaleckého dokazovania znalcom PhDr. Ľudovítom Belešom, ktorý psychologicky vyšetril obžalovaného V. C. vyplýva, že v profile jeho osobnosti dominujú markery emočne instabilnej osobnosti a úroveň jeho rozumových schopností je na rozhraní slabšieho a lepšieho priemeru s výrazne nevyrovaným zastúpením jednotlivých schopností, čo svedčí pre možné problémy s koncentráciou pri dlhobodej kognitívnej záťaži, nemožno vylúčiť ani zníženú adaptabilitu na zložitejšie problémové situácie, pričom najväčší úbytok je vo vizuálnej a logickej pamäti. Kvalitatívna analýza mnestických schopností potvrdila sklon nahrádzať nezapamätané vymysleným, čo potvrdzuje

prítomnosť fabulačných a konfabulačných tendencií, ktoré nie sú markery porúch pamäti ale sú viazané na akcentované osobnostné črty, ako prejav účelového skresľovania opisu zažitých udalostí. Celková emočná labilita korešponduje so sklonom k neurotických reakciám, jeho frustračná reakcia ako schopnosť odolávať prekážkam a stresu je znížená, aspirácie sú na druhej strane, napriek výške jeho kognitívnych schopností neprimerane vysoké. V profile jeho motivačných štruktúr dominujú egocentrické a egoistické potreby, v emočnom profile nie sú dostatočne zastúpené tzv. vyššie city a empatické schopnosti, najviac jeho emočné prežívanie nie je zaťažené prežívaním pocitov viny a v jeho osobnosti sú početne zastúpené aj psychopatické črty, jeho sebahodnotenie je účelovo skreslené snahou imponovať lepším dojmom a sklonom popierať emočné problémy. Pokiaľ sa týka prípadného jeho agresívneho správania, vykazuje pomerne silnú potrebu ovládať a kontrolovať iných ľudí a potvrdený bol aj jeho sklon k agresívnym reakciám, na spustenie ktorých stačí mierne znížená oslabená vedomá kontrola, napr. pri užití aj menšieho množstva alkoholu alebo pri výraznom afekte.

Znaleckým dokazovaním znalcom z odboru zdravotníctva, odvetvie psychiatria JUDr. MUDr. Jánom Uhrinom a MUDr. Katarínou Ackermanovou bolo preukázané, že osobnosť obžalovaného V. C. je akcentovaná s abnormitami v kognitívne - poznávacej a afektívnej zložke. Pod vplyvom stresových situácií sa u neho prehlbuje paranoidné (vzťahovačné) prežívanie. Jedná sa o osobnostnú odchýlku, ktorá nemá forenzný význam. Pri záťažových situáciách je frustrovaný, zvyraznia sa prejavy emočnej nestability, impulzivity v podobe podráždenosti, hnevu, zlosti, nepriateľstva a agresivity. V čase, keď malo dochádzať k spáchaniu skutku, vedel rozpoznať nebezpečnosť svojho konania a mohol svoje konanie ovládať. Jeho pobyt na slobode nie je pre spoločnosť z psychiatrického hľadiska nebezpečný. Obžalovaný V. C. nie je duševne chorý, je schopný chápať zmysel trestného konania. U obžalovaného V. C. bolo zistené škodlivé užívanie alkoholu, teda užíva alkohol nepravidelne, ale opakovane aj napriek zhoršeniu fyzického stavu a psychickej nepohode a napriek negatívnym spoločenským dôsledkom. V súvislosti s užívaním alkoholu sa prejavuje u obžalovaného V. C. agresívne správanie, vtedy dochádza k ľahšiemu uvoľneniu zábran, na druhej strane pod vplyvom alkoholu nastáva stimulácia afektívne dráždivosti, ktorá vyústí v slovný a fyzický útok.

Ohľadne povahových vlastností obžalovaného V. C. vypovedá aj obdobné trestné konanie proti jeho osobe, ktoré bolo vedené na Okresnom súde v Topoľčanoch pod sp. zn. 2T 23/2010, kde bol právoplatne odsúdený za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm.a/ Tr. zák., pretože blízkej osobe spôsobil fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyvolávaním strachu a stresu a iným správaním, ktoré ohrozilo fyzické a psychické zdravie jeho bývalej manželky V. C..

Negatívne zistenia ohľadne osoby obžalovaného V. C. boli preukázané aj výsluchmi svedkov, a to susedov Š. E. Q. O.. I. M., z ktorých výpovedí súd mal preukázané, že obžalovaný V. C. s manželkou M. C. raz aj dvakrát do týždňa prichádzali v žalovanom období o jednej, druhej hodine v noci domov a obžalovaný vtedy začal na deti kričať, aký majú v izbe bordel, bol tam buchot, ako keby pohadzoval veci z police, bolo počuť nadávky voči maloletému P. E., ako aj buchotáť. Svedkyňa O.. I. M. zároveň potvrdila časté narušovanie nočného kludu obžalovaným, ale aj jeho manželkou a veľmi zlú spoluprácu a komunikáciu s nimi ohľadom vecí, týkajúcich sa spoločenstva vlastníkov bytov. Z výpovedí týchto svedkov vyplynulo aj časté užívanie alkoholických nápojov obžalovaným a jeho manželkou.

Nepochybil okresný súd ani ohľadne hodnotenia obhajoby obžalovaného V. C., že predchádzajúce podozrenia zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby bolo odmietnuté, resp. zastavené, tak ako to vyplýva z listinných dôkazov na č.l. 386 a na č.l. 426, lebo v týchto trestných konaniach orgány činné v trestnom konaní v štádiu prípravného konania, vychádzali z dôkaznej situácie obsiahnutej vo vyšetrovacích spisoch a správnosť ako aj zákonnosť týchto rozhodnutí v tomto trestnom konaní súd nie je oprávnený preskúmať.

Správne okresný súd poukázal v dôvodoch napadnutého rozsudku na ucelenú reťaz dôkazov o tom, že žalovaný skutok sa stal, má známky trestného činu a že ho spáchal obžalovaný V. C.. Z hodnotením jednotlivých dôkazov, tak ako to urobil okresný súd, sa preto v celom rozsahu stotožnil aj odvolací súd. Obžalovaný V. C. z hľadiska objektívnej stránky týral blízku osobu, a to maloletého P. E., spôsobujúc mu fyzické a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu a stresu a iným správaním, ktoré ohrozilo jeho fyzické a psychické zdravie a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania po dlhší čas, čím naplnil znaky zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa §

208 ods.1 písm. a), ods.2 písm. d) Tr.zák. účinného v čase spáchania skutku, teda trestného zákona účinného do 31.12.2015, s použitím ustanovenia § 138 písm. b) Tr.zák., Z hľadiska subjektívne stránky žalovaného konania sa dopustil v priamom úmysle v zmysle ustanovenia § 15 písm.a/ Tr. zák.

Nepochybil okresný súd, pokiaľ nepodľahol nekritickému spôsobu hodnotenia dôkaznej situácie, a to spôsobom ako sa to snažil v rámci obhajoby prezentovať obžalovaný V. C..

Odvolačný súd v rámci prieskumnej činnosti v rozsahu podaného odvolania obžalovaným V. C. opätovne prehodnotil dôkaznú situáciu, pritom rovnako ako okresný súd u obžalovaného nezistil žiadnu pohľadujúcu okolnosť v zmysle § 36 Tr. zák. Práve naopak zistil jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ Tr. zák., nakoľko mu okresným súdom bol uložený súhrnný trest a odvolanie zo strany okresného prokurátora v neprospech obžalovaného V. C. nebolo podané.

Odvolačný súd po opätovnom zhodnotení skutočností rozhodných pre rozhodovanie o druhu a výmery trestu, tak ako to má na zreteli ustanovenie § 34 Tr. zák. dospel k záveru, že trest odňatia slobody, ako bol uložený obžalovanému V. C. výrokem napadnutého rozsudku je neprimerane prísny trestom, pričom nebolo zohľadnené, že trest má postihovať páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

V tomto smere odvolací súd poukazuje predovšetkým na tú skutočnosť, že obžalovanému V. C. sa v teraz uzavretom manželstve s M. C. narodila dňa 10. januára 2019 dcéra V., ktorá by v prípade výkonu trestu odňatia slobody, ako bol uložený súdom prvého stupňa, by teoreticky nepoznala svojho biologického otca po dobu viac ako deväť rokov. Pozornosti odvolacieho súdu neušli ani dôkazy ohľadne zdravotného stavu matky maloletej V., a to M. C., z ktorých je zrejmé, že trpí opakovanými poruchami vedomia neepileptického pôvodu, stredne ťažkým depresívnym syndrómom a bolestivým syndrómom krčnej chrbtice, všetky tieto diagnózy sú v chronickom štádiu, o čom svedčia aj závery znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva, odvetvia neurológie MUDr. Tomáša Andráša. V rámci odvolacieho konania obžalovaný V. C. predložil súdu lekárske správy, z ktorých je zrejmé, že aj on trpí vážnymi zdravotnými problémami a tak odvolací súd dospel k záveru, že ukladanie trestu odňatia slobody aplikujúc ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák. o zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby, by bolo pre obžalovaného V. C. neprimerane prísne, keďže na zabezpečenie ochrany spoločnosti bude postačovať aj trest odňatia slobody kratšieho trvania, než ako ho uložil súd prvého stupňa.

Všetky tieto skutočnosti, ako sú vyššie podrobne uvedené, odvolací súd opätovne prehodnotil a dospel k záveru, že pri rozhodovaní o druhu a výmery trestu je v teraz posudzovanom prípade možné v zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. rozhodnúť o mimoriadnom znížení trestu, kde prihládol nie len na okolnosti prípadu, ale aj na pomery obžalovaného V. C. a tomu uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmery päťdesiatich štyroch mesiacov, tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku. Pre výkon uloženého trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin, nakoľko všetky predchádzajúce odsúdenia boli s fikiou zahľadania.

Záverom odvolací súd poukazuje aj na samotnú skutočnosť, keďže maloletý P. E.. bol zverený do osobnej starostlivosti biologického otca Z. E., a to najprv na čas do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, a to rozhodnutím zo dňa 28.2.2014 Okresného súdu Košice I sp. zn. 18P /30/2014 a následne bol rozhodnutím Okresného súdu Košice I sp. zn. 11P/106/2015 zverený do osobnej starostlivosti biologického otca Z. E., teda mimo dosahu obžalovaného V. C.. V tomto smere odvolací súd poukazuje aj na zistenia znalkyne PhDr. Viery Truskovej PhD., ktorá na podklade osobného vyšetrenia maloletého P. E.. v roku 2017 konštatovala, že po jeho odchode z dosahu obžalovaného V. C., ako aj jeho biologickej matky M. C., došlo k celkovej úprave jeho psychického zdravotného stavu a neprejavujú sa u neho post traumatické stresové poruchy. Aj na túto skutočnosť odvolací súd pri rozhodovaní o dĺžke výmery trestu zobral zreteľ.

Pokiaľ sa týka výroku o vine odvolací súd uvádza, že v tomto rozsahu rozsudok súdu prvého stupňa zostal nezmenený a okrem vyššie uvedeného preto odvolací súd v podrobnostiach poukazuje na argumenty uvádzané v dôvodoch napadnutého rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.